

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.359/2012/7.szám

A Kúria a dr. Balatonfüredi Sándor ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala alperes ellen szerencsejáték felügyeleti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. február 9. napján kelt 16.K.33.791/2010/10. számú jogerős ítélete ellen a felperes 11. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 16.K.33.791/2010/10. számú ítéletét - az indokolás részbeni mellőzésével - hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A pénznyerő automatákat üzemeltet számú pavilonban lévő vendéglátóipari egységében. A felperes mindkét gazdasági társaságnak ügyvezetője volt. A telephelyen az APEH Központi Hivatal Szerencsejáték Felügyeleti Főosztály ellenőrei 2010. január 14-én tartottak ellenőrzést. Ekkor üzemelő állapotban találták a P26B1032 azonosítójú pénznyerő automatát amelynek nem volt érvényes engedélye: a korábbi 2009. december 7-én lejárt és az új csak 2010. január 20-tól volt érvényes. Szabálysértési eljárást kezdeményeztek; az ott keletkezett iratokat az állami adóhatóság bekérte és a 23779/3/2010. számú határozattal a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 2.§ (2) bekezdésének megsértése miatt, a 12.§ (1) bekezdés alapján 1.000.000 forint bírságot szabtak ki a felperes, mint a ügyvezetője terhére.

A felperes 2010. július 6-án benyújtott keresetlevelében az alperesi határozat jogalapját vitatta, majd a 2011. szeptember 15. napján megtartott első tárgyaláson terjesztette ki keresetét a bírságösszezszerűségére.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50.§-ára, illetőleg a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 30.§-ára hivatkozva kifejtette, hogy az alperes helytállóan állapította meg, hogy a felperes ügyvezetőként nem a tőle elvárható gondossággal látta el feladatait, hiszen a pénznyerő automata engedély nélkül üzemelt. Azzal, hogy az alperes tisztázta, ki volt a két gazdasági társaság ügyvezetője, a szükséges és elégséges körben feltárta a tényállást.

Az Szjtv. 2.§ (2) bekezdése alapján önállóan meghatározott bírságösszegek jogalapja a pénznyerő automata esetében fennállt, ennek folytán indokolt volt a 12.§ (1) bekezdés alkalmazása.

Nem felel meg a valóságnak, hogy a jogsértést kétszeresen értékelték volna a felperes terhére: a szabálysértési eljárásban, illetve a perben felülvizsgált határozattal más-más magatartási szabályt vizsgáltak és szankcionáltak.

A jogerős ítélet 6. oldal utolsó bekezdése tartalmazza azt, hogy „a bírság két jogsértő módon működő pénznyerő automatához kapcsolódóan került megállapításra”..., majd ezt követően fejtette ki az elsőfokú bíróság, miért helytálló a bírságösszezszerűségére nézve az alperesi határozat.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Álláspontja szerint a felperes felelőssége a Gt-re nem alapítható meg, továbbá csak gazdasági társaság üzemeltethet pénznyerő automatát, így az ahhoz kapcsolódó mulasztások is csak a társaság terhére róhatók, a közvetlenül nem felelős felperest, az alperes korábbi gyakorlatának megfelelően, nem lehetett volna bírságolni.

Előadta, a jogerős ítélet szabálysértési hatóságra vonatkozó megállapítása önmagának is ellentmondó: a szankcionált tényállás mindkét eljárásban azonos volt. Jogsértésként hivatkozott a 6. oldal utolsó bekezdésében foglaltakra is, mivel ott az elsőfokú bíróság az összezszerűség kapcsán úgy tűnik mintha két db pénznyerő automatával kapcsolatban tett volna megállapítást, ami ellentétes az érintett eljárással. Kifogásolta, hogy az ítélet nem vizsgálta azt a bírságösszeget befolyásoló tényezőt, hogy az alperes nem bizonyította, miszerint az engedély lejártát követő időponttól az ellenőrzési időpontig folyamatosan üzemelt volna az automata.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását

kérte, mivel az kellően megalapozott.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) XX. fejezetének hatálya alá tartozó perekben a bírósági felülvizsgálat irányát, a bíróság által a Pp. 339.§ szerint alkalmazható rendelkezések következtében, mindenkor a kereseti kérelemhez tartozó indokok határozzák meg. A bíróság ítélete a közigazgatási perekben sem terjeszkedhet túl a kereseten [Pp. 212.§ (1) bekezdés], de ki is kell merítenie valamennyi kérelmet [Pp. 213.§ (1) bekezdés]. A közigazgatási perekben is van lehetőség a kereset kiterjesztésére, de kizárólag a Pp. 335/A. § (1) bekezdés keretei között: a felperes a keresetét legkésőbb az első tárgyaláson változtathatja meg, a keresetet azonban a közigazgatási határozatnak a keresetlevéllel nem támadott önálló – a határozat egyéb rendelkezéseitől egyértelműen elkülöníthető – rendelkezésére csak perindításra nyitva álló határidőn belül lehet kiterjeszteni.

A kogens feltételek következtében a perindításra nyitva álló határidőn túl megtartott első tárgyaláson nem kerülhet sor a kereset joghatályos kiterjesztésére. A felperes az alperesi határozat jogalapjától jól elkülöníthető, önállóan is támadható összegszerűségi kérdésben a perindítási határidőt jóval meghaladóan terjesztette ki keresetét, amely ennek folytán már nem bírálható el. A Kúria erre tekintettel mellőzte a jogerős ítélet indokolásából a bírság összegszerűségére vonatkozó részeket. A mellőzés következtében a Kúria a felülvizsgálati kérelem kapcsolódó előadását érdemben nem vizsgálta.

A Legfelsőbb Bíróság a Kfv.II.37.340/2011/5.számú ítéletében kifejtette, a másodfokú bíróság (Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.628/2010/5. számú ítélete) helytállónan mutatott rá arra, hogy az Alkotmánybíróság 353/B/2007. számú határozatában alkotmányosnak fogadta el azt, hogy egy üggyel (magatartással) kapcsolatosan – annak többféle aspektusára figyelemmel – több hatóság előtt indulhat eljárás. A 353/B/2007. AB határozatban foglaltakat a Kúria, figyelemmel az 1/2013. KM jogegységi határozat indokolásának III. fejezetére, továbbra is irányadónak tekinti, az abban foglaltak felhasználása indokolt. Az AB és a Legfelsőbb Bíróság jogelvi megállapításainak következtében az elsőfokú bíróság helytállónan fejtette ki, miszerint nem felel meg a valóságnak, hogy a jogsértést a szabálysértési és a közigazgatási eljárásban kétszeresen értékelték volna a felperes terhére.

Az elsőfokú bíróság az alperesi határozat jogalapját vitató kereseti kérelemről is helytállónan döntött.

Az ellenőrzéssel érintett, üzemelő pénznyerő automata nem rendelkezett az Szjtv. 2.§ (2) bekezdés szerint szükséges engedéllyel. A jogsértés esetén alkalmazandó az Szjtv. 12.§ (1) bekezdése, mely szerint az állami adóhatóság a szerencsejáték-szervezőt, illetve az e törvény hatálya alá tartozó tevékenységet folytató bármely szervezetet vagy személyt, valamint a szervezetek vezetőjét vagy vezető tisztségviselőjét a (2)-(3) bekezdésekben foglaltak szerinti bírság megfizetésére kötelezi.

Az Szjtv. 12.§ (1) bekezdése nem ír elő sortartást, a pénznyerő automata engedély nélküli működtetése esetén az érintett személyi kör bármely tagját lehet a bírság megfizetésére kötelezni. Ennek következtében az elsőfokú bíróság ugyan szükségtelenül utalt a Gt. szabályaira, de helytállóan állapította meg, hogy a felperes - aki egyébként mindkét érintett gazdasági társaságnak az ügyvezetője - a bírság megfizetésére kötelezhető személyi körbe tartozik.

Mindezekre figyelemmel a Kúria az első fokú bíróság ítéletét, az összecszerűségekre vonatkozó indokolás mellőzésével, a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

Budapest, 2013. szeptember 19.

**Dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné
Éva sk. előadó bíró, Dr. Mudráné
sk. bíró**

**dr. Oláh
dr. Láng Erzsébet**

A kiadmány hitelül:

tisztviselő